

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5.

Fylke: Hordaland.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Modalen

Emne: Varm ledning

Bygdelag: Eksingedalen

Oppskr. av: Johs. Flakkevål f. 1869. Gard: Flakkevål

(adresse): Flakkevål

G.nr. 89 Br.nr. 1, 9.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Sv eigi røynsle.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

1. **SVAR**
Hva har dei valmt med vassle og ho leggjar.
 Vasselten hadde utholking for halsen og laag
 yar haue anslene. I dei gamle vasselane var det
 lærhaund av vidispennning eller bog med treskroter
 i enden. Seinare laga dei herchaandet av heime =
 smidde jernleikjar med jarnkroth i enden. Andre
 typar av vasskar har kje vare brukta her i leggda.
 Dei brukta truleikjar til spannleyktene som var ca 30-40
 aar sidan.
2. *Dei som tok valmt or elvi eller vasskjella fylle byttene
 heinveges der, dei som har froa bess, hadde gjerne eit
 vasskar eller stor vass-saa stoa-ande i hessen, der val-
 mt ram i gjerl gjennom ei røyr eller eit treslok.*
*Tome i fjosene (floran) og hjellarm slag dei valmt i ein
 stor vasssaa - eller lumne, som tok opp til too-ti hl.
 Ein lomde vassleytene rett opp i karet. Det kunne henda
 dei brukte eit treslykke eller eit leile lok i vassleyta mot
 skrælinging av valmt, men det var heller noar dei høgårde
 dei har ofte mjølki inn med vassle um vinteren.*
3. *Me veit ikje av, at dei hev brukal ski eller mora høyre-
 doning til mjølkesprakking um vinteren.*
4. *Før var det mest kveinjæren, som hadde vassberinge-
 og daa var det helsestimeskjentene det gjemt ut yar.
 Men der det var lang transport fra valmt, so høgårde
 dei det, og daa var det mannsponer si løn, der*

Andre blad.

det var mammoruk hjelpe. Ellers var det og ofte, at
Kremfack koyrde valn. Pa smoa bruk maatte ofte
husmari sjølu hev valnet til huset.

5. F heumar der dei emno intje hev inn lagt springvaln
bruka dei same metodur emno, hoade pro smoa
og større bruk.

6. Du vass frans porten ur lang, brukar du maoa koyra
valnet til tuns, issa um vinkeuren. Dette er sørleg
um vinkeuren. Da hev dei eit par vasslunnar paa
sleden og brukar lok pro lomnone for svilping.

7. Maa i siste mans alderen hev dei paa fleske bruk
fenge inn lagt springvaln, so dei ur krevle vass-
heringi- utan so vassbrunnen vart tom - eller og
springrorene foys um vinkeuren. Da maa dei koyre
og here. F vinkeur (1947) plana umlag alle springrogn-
rar i hule lengdi, so del varit hering og vatskoyring
gyter allt. Dei plana i slutten av januar med
og verk sikkert intje opp sidne att fyrr ut i juni.
Del var jordfrost proo opp til to meter.

Noton fasae, som emno hev pumpa i flor og kyllar
hadde valn i vinkeur.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

510

BYGDØY

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Modalen

Emne: Vannbæring

Bygdelag: Eksingedalen

Oppskr. av: Johs. Flatekvål f. 1869. Gard: Flatekvål

(adresse): Flatekvål

G.nr. 89 Br.nr. 1. 9.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Av eigi røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Her bar dei vatnet med vassele og to bytton. Vasselten hadde utholking for halsen og laag yver baae akslene. I dei gamle vasselane var det berebaand av vidje-spenning eller tog med trekrokar i enden. Seinare laga dei berebaandet av heimesmidde jernlekkjer med jarnkrok i enden. Andre typer av vasselar hev kje vore brukta her i bygdi. Dei brukta trebytton til spannbyttone kom for ca 30-40 aar sidan.

2. Dei som tok vatnet or elvi eller vasskjella fyllte byttone beinveges der. Dei som bar fraa bekk, hadde gjerne eit vasskar eller stor vass-saa staa-ande i bekken, der vatnet rann i kjeret gjennom ei røyr eller eit treslok. Inne i fjosen (floren) og kjellaren slog dei vatnet i ein stor vasssaa- eller tunne, som tok upptil two-tri hl. Ein tømde vassbyttone rett upp i karet. Det kunne henda dei brukte eit trestykke eller eit lite lok i vassbytta mot skvulping av vatnet, men det var helst naar dei køyrde. Dei bar ofte mjølki inn med vassle um vinteren.

3. Me veit ikkje av, at dei hev brukt ski eller noko køyredoning til mjølcefraaking um vinteren.

4. Før var det mest kvinfolki, som hadde vassberingi, og daa var det helst tenestgjentone det gjekk ut yver. Men der det var lang transport paa vatnet, so køyrde dei det, og daa var det mannfolket si tørn, der det var mannfolkehjelp. Ellers var det og ofte, at kvinnfolk køyrde vatn. Paa smaa bruk maatte ofte husmori sjølv bera vatnet til huset.

5. I heimar der dei enno inkje hev innlagt springvatn brukar dei same metoder enno, baade paa smaae og større bruk.

6. Der vasstransporten er lang, brukar dei no aa køyra vatnet til tuns, især um vinteren. Dette er særleg um vinteren. Daa hev dei eit par vasstunner paa sleden og brukar lok paa tonnone for skvulping.

7. Men i siste mansalderen hev dei paa fleste bruk fenge innlagt springvatn, so dei er kvitte vassberingi-utan so vassbrunnen vert tom- eller og springrøyrene

frys um vinteren. Daa maa dei køyre og bere. I vinter (1947) fraus umlag alle springrøyrar i heile bygdi, so det vart bering og vatskøyring yver alt. Dei fraus i slutten av januar md. og vart sikkert inkje upptidne att fyrr ut i juni. Det var jordfrost paa upptil to meter. Nokon faae, som enno hev pumpe i flor og kjellar hadde vatn i vinter.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

510

BYGDØY

avskrift rettet
L. Aall.

Hord.
Mødalen
I samarbeid med
KULTURGEOGRAFISK REGISTRERING
PÅ VESTLANDET
Jor. Flatekval

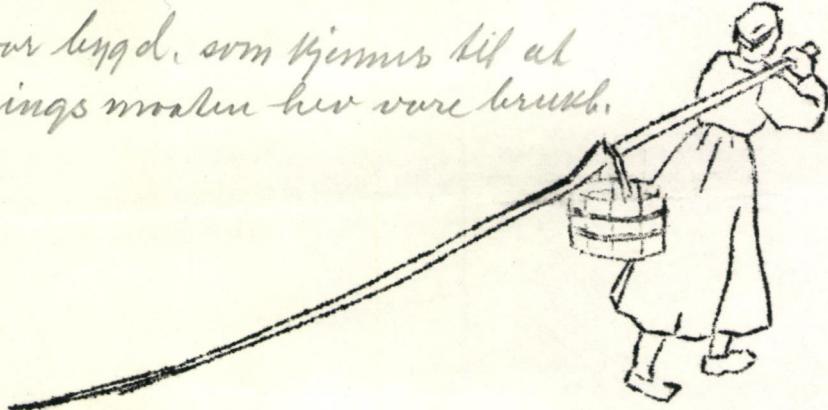
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR.: NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysringa kjenner ein icke denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Det er ingen i voar bygd, som hjems til at denne vann bærings metoden har vore bruk.

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel? Nei.

Har ein brukta kumøkk til brensel? Nei. Det hev vore ubruoande når er nok skog til bransel.

2093

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING